

CLEVELAND, O., MONDAY MORNING, SEPTEMBER 23, 1940

...an najmanj v kat
desetletju. Temu
padanje števila rojst
pa ker ni novih naseljen
leto 1970 ali 1980 bo pa z
število prebivalstva stal
ati, kot se nam

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 224 Mon., Sept. 23, 1940

Cerkve in vojska

Ne mislimo govoriti o tem, kakšno je stališče Cerkve do vojske, čeprav o tem vprašanju nemirno razmišlja mnogo ljudi. So vojske, ki so pravične, n. pr. obrambna vojska za ohranitev lastne državnosti. Takih vojsk tudi Cerkve ne obsoja. Toda vedno težavnejše postaja vprašanje, kdaj imamo primer resnično pravične vojske. Kdaj so bili podani res vsi pogoji, ki opravičujejo vojsko kot zadnje sredstvo za ohranitev države. V vsakem primeru je izredno težko odgovoriti z gotovostjo na to vprašanje. So pa danes že vsi človeško čuteči misleci edini, da more veljati vojska sprčo njene strahotne nečloveškosti res le kot zadnje in skrajno sredstvo državne obrambe, ko so odpovedala že vsa druga sredstva za poravnavo nastalih sporov. Čeprav torej Cerkve možnost pravične vojske načelno in teoretično priznava, pa bo vendar v konkretno podanem primeru zelo previdna v sodbi, da bi ravno to in to vojsko razglasila za pravično. Ne iz bojarni, temveč iz ozirav do pravičnosti in da ne bi že itak slabega razmerja med posameznimi narodi še poslabšala. Cerkve se v prvi vrsti prizadeva, da bi med narodi ustvarila ono duhovno ozračje in take npravne predpogoje, da bi do oboroženih spopadov sploh ne prišlo. Vsemu svetu je znano, koliko se je že rajni papež Pij XI. prizadeval, da ne bi prišlo do nove vojske, posebno pa še sedanji sv. oče Pij XII., ki je prav ves storil, da ne bi prišlo do strašnega krvoprelitja. Tudi ni več nobena tajnost, da se je Vatikan silno prizadeval, da bi se vojska ne razširila na druge države. Ako ga niso hoteli poslušati, potem se ne sme delati Cerkve odgovorne ali soodgovorne za strahovito morijo, v katero je zašla Evropa.

Toda kakor že rečeno, ne mislimo tu razpravljati o vprašanju, kakšno je stališče Cerkve do vojske kot družabnega pojava. V prvi vrsti nas zanima vprašanje, kako bi sedanja vojska utegnila vplivati na usodo Cerkve. Mislimo, da je tu pravilno, ako poudarimo, da je še čisto neizvestno, kateri vojujoči se stranki bo pripadla zmaga. Drugič je prav tako negotovo, kakšne bodo posledice tega velikanskega mednarodnega boja, brez ozira na to, kdo bo formalno zmagoval. V svetovni vojski 1914—1918 sta formalni zmagovalki bili zahodni velesili. Vendar pa je tista vojska rodila boljše življenje in narodni socializem, dva pojava, ki sta do dna pretresla ves svet in za katera niso mogli vedeti in ju niso pričakovali ne zmagovalci, ne premaganci. Nam je pač usojeno, da živimo v kratkih obdobjih in zato se ne čudimo, ako vsi več ali manj razvoj stvari presojamo po trenutnih učinkih. Iz tega razloga naletimo na vsak korak na raznovrstna uganjanja in sklepanje tudi o posledicah, ki bodo nastopile za evropske narode in za ves svet po sedanji vojski. Toda pametno bomo storili, če se v svojih sodbah, pričakovanjih in slutnjah ne prenačimo! Kajti nobenega dvoma ne more biti, da bo tudi sedanja vojska že zaradi svoje strašne totalnosti rodila takšne posledice, kakršnih nihče ne pričakuje, tudi tista stran ne, ki upa, da ji bo usojeno nad svojim nasprotnikom odnesti popolno zmago. Vemo namreč, da je sodobni človek notranje izrevolucioniran, da se pretakajo v družbi razni duhovni tokovi, od katerih eni naplavaljo strup in drugi prinašajo zdravje; vemo, da se človek našega veka bori za nov obraz in novo obliko družbe in da tem stremljenjem z odločitvijo na bojišču ne bo napravljen konec. Končno bo le duh in ne meč, ki bo dal družbi novo podobo.

Kakšna pa bo usoda Cerkve? Sv. Avguštin je ob zloumu rimskega cesarstva mislil, da prihaja splošen propad, pri čemer bo konec tudi Cerkve. Toda pričakovanega konca časov ni bilo, pač pa je Cerkve dobila možnost, da je dala temelj zahodni kulturi. Na mesto posvetne moči cesarjev je stopila duhovna moč papežev, ki niso po svetu pošiljali več bojeviti vojakov, ampak oznanjevalce evangelija, ki so pripravljali duhovno svetovno kraljestvo Kristusovo. Ko se je Cerkve po lastni krivdi navzela posvetnega duha in je za kaznen prišla na njo reformacija, tedaj so spet mnogi pričakovali, da bo konec sveta. Toda verski razkol je vzbudil v Cerkvi novega duha in privedel do globokega notranjega preorojenja. Tridentinski cerkveni zbor je dal smernice za novo delavnost katoliške Cerkve, ki je izgubljeno kmalu nadomestila z novimi velikimi pridobitvami. Pa je po stoletjih prišla francoska revolucija, ki je kar natančno napovedala leto, ko bo Cerkve izginila z zemeljskega površja. Izvršitelj revolucije, Napoleon, je papeža kot ujetnika odpeljal iz Rima. A nazadnje je moral Napoleon na otok Sv. Helene, papež Pij VII. pa se je vrnil v Rim ob slavospevih iz vsega sveta. Preteklo stoletje je bilo "prosvetljeno," a zato nič manj bojno razpoloženo proti Cerkvi. Danes je doba "prosvetljenstva" in "naprednosti" že močno v zatonu, Cerkve pa še vedno trdno stoji, čeprav je od drevesa odpadlo mnogo suhega listja.

Kot rečeno, ne vemo, kdo bo zmagoval, in tudi ne, kaj nam prinese čas. Vemo pa, da bo Cerkve vse viharje, pa če bi bili še tako hudi, srečno prestala.

BESEDA IZ NARODA

Izlet s slikami

Pred nekaj leti smo potovali v stari kraj in na druge daljne kraje za več mesecev.

V zadnjih letih se to več ne ponavlja tako pogosto. Sem in tje se ta ali oni popelje z avtom za par dni in je kmalu nazaj. Počitniški čas bo za to leto nehal, le tam, kjer so se uslužbenici vrstili drug za drugim, se počitnice še nadaljujejo in med te pride tudi moj termin.

Z Mr. Ernest Novakom, ki je fest fant, velik in zauber, sva se dogovorila z odborom N. A. banke, da nama dovoli počitnice za deset dni, kar nama je bilo dovoljeno.

Mr. Novak bo držal za kolo "motovila," ko se bo valil proti Chicagu, jaz bom pa razmišljal kakšne slike naj pokažem najprej v La Salle dne 26. v četrtek in kakšne v Peoria v soboto 28. in kakšne v Jolietu dne 30. v nedeljo itd.

Na "motovilo" bova naložila vse filme, na predstavah jim bova dala pa na izbiro, katere hočejo videti. Gotovo bo to, da jim pokaževa tudi one iz Clevelanda, kako smo se imeli tukaj v dnevih naših sijajnih parad in praznovanj, naše rojake v omenjenih mestih zelo zanimalo.

Na programu so poleg že omenjenih naselbin tudi še Chicago in Milwaukee in še nekatere druge naselbine. V Chicagu bova dne 30. sept. v ponedeljek in v Milwaukee pa 3. oktobra.

Ako ima kdo izmed rojakov v teh naselbinah, katerega znanca, lahko, če hoče zanj prinese kakšno cigaro (smodko) z pozdravom vred.

Najino potovanje bo do 5. oktobra skončano in potem sporočiva o vsem potovanju ako se srečno vrneva, znano je, da se na poti rado kaj pripeti, toda, vozila bova previdno. Do tedaj pa zdravi bodite.

Anton Grdina in
Ernest Novak.

Lorainški kotiček

Josephine Eisenhardt

Zadnji teden je tukaj premnila rojakinja Mary Muc, stara 45 let, doma je bila iz fare Podzemelj v Beli Krajini. Tukaj zapuščala moža, tri hčere in tri sine. Bila je članica društva sv. Cirila in Metoda, št. 101 KSKJ. Naj ji bo miren počitek v ameriški zemlji.

Po srečno prestani in težki operaciji se je vrnila na svoj dom, Mrs. Agnes Jančar iz 30. ceste. Upamo, da se ji bo ljubo zdravje kaj kmalu popolnoma povrnilo.

Naš slovenski zidarski mojster, Joe Ule, si je zadnje čase nabavil aeroplan. Pravi, da je na vso moč imenitna vožnja po zraku. Sedaj pa res kar iz viška lahko gleda na nas. No ja, saj mi nisem prav nič "fouš," le srečno bi vozari. Zares je to prvi lorainški Slovenec, ki si je umislil to novost. Pred kakšnimi 35 leti je bil pa že sedaj pokojni gostilničar Alojzij Virant prvi Slovenec, ki se je postavil na čimavi avtomobilom.

Res časi se spreminjajo, močje bomo še dočakali, da bomo vsak s svojimi pripravnimi perutnicami (kakor raniki me-niševski umetnik Zure na našem bližnjem hribu, ki se mu pravi Camarovnik, privezal si je svoje ročno delane perutnice in zletel z visoke skale doli v goste grmovje in se ves otokel) poljubno okoli po zraku plaval — kaj se ve? Pravijo, na tem vsak dan bolj kunštem svetu ni nič nemogočega, kar ni, se še lahko zgodi.

No ja, da ne pozabim. "Na

"ohceti" smo tudi bli. Na čigavi, boste mogoče vprašali. Ono nedeljo popoldne se je pred našo hišo ustavila lepa limuzina in iz nje se je prikazal Edward, starejši sin urednika Ameriške Domovine, Mr. James Debeveca. Za roko je vodil prijazno mlado dečvo, katero nam je predstavil kot svoj nevesto Dorothy Fox. Na "ohceti" sva prišla povabit, sta rekla. No ja, ker se pa taka redka prilika le malo-kdaj ponudi, smo jo pa 7. septembra zjutraj vbrali tja proti Clevelandu.

Najprej smo se ustavili na ženinovem domu, tam na prijazen grikču — Rožniku in voščili vsem skupaj dobro jutro. Kakopak, vse je bilo že pripravljeno zo odhod.

V lepo okrašeni cerkvi sv. Kristine v Euclidu, kamor spada nevesta, je bilo tudi že vse polno molilcev. Ob lepo ubrani melodiji cerkvenih orgel je prav počasi prišla nevesta v spremstvu svojega očeta in dveh družic. Nevesta je bila vsa zagrnjena v prelepi, kakor morska perla, beli in prozorni pajčolan. Tam pred obhajilno mizo pa je že ženin z dvema tovarišema čakal bližajočo se nevesto.

Nevesta Dorothy se je najprej podala k stranskemu oltarju, tam ponižno pokleknila ter k Marijinim nogam položila šopek cvetlic in šele nato se je približala čakačemu ženinu, kateri jo je za roko odvedel pred krasno ozaljšan oltar. Gospod župnik, Rev. Anthony Bom-bach, je nato izvršil prav lepe cerkvene obrede. (Ženinov oče je rekel, da je še njemu solza ginenja zdrknila skrivaj in nepoklicana doli po licu in povzročila ropot na čevlju poleg njega sedečega sina Ralfa.)

Cerkvene pevke pa so med celim poročnim obredom prav lepo prepevale, posebno lepo je zapela gospodična Gombač (mislim, da sem si prav zapomnila njeno ime) s svojim močnim glasom prekrasno pesem — Ave Maria.

Po poročnih obredih pa sta se oba novoporočena podala pred Marijin oltar in si tam v ponižni prošnji k knežski Materi prosila milosti in njenega blagoslova za bodoče dni. Pred cerkvijo je pa tudi vsakdo hotel pozdraviti ženina in nevesto ter jima želeli vse najboljše in prav tako smo se pozdravljali tudi znanci in prijatelji. Tudi Rev. Bombach je prijateljsko podajal roke okoli njega se drenjačim znancom in vse od kraja toplo pozdravljal. Mr. Grdina je pa med tem časom prav pridno vrtil svojo fotografsko mašino...

Nato pa smo se na ženinovem domu prav dobro podprli za poznejše svatovanje ter se malo pogovorili o tem in onem in že so nas klicali na ženitovanjsko kosilo.

Ucverli smo jo doli po griču na nevestin dom. Tam je bila zbrana že vsa zlahta. Oče in mati neveste, Mr. in Mrs. Charles Fox, sta nas vse prijazno sprejela in toplo pozdravila kot svoje mile in dobrodošle goste ter nas posadila na sedeže k mizam obloženim z vsemi dobrotami tega sveta. Pa kaj bi opisovala in delala skomine, saj je bil menda že sleherni na kakšni ohceti.

Ženin in nevesta sta nas kmalu po kosilu zapustila in se podala na par tedensko potovanje — bogve kam. Dal Bog, da bi jima zvezde sreče mile vedno v življenju svetile.

Predzadnji nedeljo, 15. septembra, zvečer se nas je pa več Lorainčanov podalo (posebno so bile zastopane članice podružnice št. 40 Slovenske ženske zveze) v Cleveland-Collinwood, kjer smo se udeležile lepe prireditve, katero so priredile članice po-

družnic SZZ v tamošnjem Slovenskem delavskem domu. Tu smo slišali krasno petje naših mladih in nadarjenih pevk, ki so tudi članice Slovenske ženske zveze.

Krasna igra, "Mala pevka," nam je na vso moč ugajala. Videlo se je, da so imeli igralci omenjene igre izvrstnega igro-vodjo v osebi gospoda Anton Šublja. Igralci so bili prav vsi od prvega do zadnjega dovršeni v vsem, tako v igranju in v mišnih popevkah. Le vse prehitro mine lep duševnega užitka poln večer.

Gospa Albina Novak, duša vseh prireditev, se res vedno zelo trudi in vzpodbuja ter si prizadeva na vse mogoče načine, da je vedno kaj novega v njenem neusahljivem delokrogu. Čestitamo vsem — prav vsem! in kličemo le še tako vztrajno in korajžno naprej.

Dne 6. oktobra pa bomo obhajali 25 letnico odkar obstoji naš Slovenski državljanski klub. Za to priliko so člani sklenili prirediti slavnostni banket in prijazen sestanek vseh tukajšnjih naših rojakov — državljanov. (Da se priredi ta banket je bilo sklenjeno že januarja meseca in tudi poročano v naših lokalnih slovenskih listih.) Upamo, da se bodo vsi brez izjeme udeležili tega banketa in s tem pokazali svojo državljansko zavednost in lojalnost do naše nove domovine.

Fantje in dekleta, člani kluba, že pridno razpečavajo vstopnice za to večerjo, ki bo nad vse izvrstna in bo servirana ob 6. uri zvečer v našem Narodnem domu. Na to srebrno slavnost smo povabili tudi tukajšnje mestne uradnike in druge visoke državnike, ki so nam tudi obljubili udeležbo. Med povabljenimi je tudi vsem poznani, prijazen in priljubljeni slovenski sodnik, gospod Frank Lausche iz Clevelanda.

Obenem se pravi vsa druga društva in klube, da na ta dan i v bližini tega dne ne prirejate drugih prireditev, ker samo na ta način smemo pričakovati vsi zaželjenega uspeha v vseh ozirih. Torej na veselo svidenje 6. oktobra v našem Slovenskem narodnem domu v Lorain, Ohio.

Nenavadno doživetje italijanskega letalca

Letalci, ki se vojskujejo v sedanji vojni nad Sredozemskim morjem, gotovo ne igrajo zavdanja vredne vloge, in jim bo marsikaj ostalo globoko v spominu, če vojno prežive. S ponosom bodo pripovedovali svojem doma o tem in onem, kar so doživeli. Povedati bodo imeli morda še mnogo več, kot pa imajo tisti bojevniki, ki so se nekoč udeleževali svetovne vojne na raznih bojiščih ali pa v zaledju. Dosti pa ne bo takšnih, ki bi se lahko postavili s tolikšnim junastvom, kakor ga popisuje posebni poročevalec italijanske uradne agencije Stefani, ki govori o dramatičnih doživljajih nekega italijanskega letalskega narednika, kakor mu jih je popisal junak te drame sam. Takole pravi poročilo:

Pri letu italijanskih letal nad Malto je omenjeni letalski narednik, še preden so prileteli do otoka, opazil, da mu je zaradi kratkega stika zgorel na letalu provodnik, očit z gumijem. Okoli njega je zavladala strahovita cročina. Tedaj se je letalec odločil ločiti se od letalskega oddelka in se vrniti do najbližje obale, kjer bi zasliš pristal. Ko pa je bil že precej blizu obale, je spoznal, da je njegov poskus obsojen brez dvoma na neuspeh, kajti bil je že prepozno in bi se letalo moralo vsak trenutek vžgati. Zaradi tega se je odločil, da skoči s padalom iz letala. Tako je letalo padlo v morje, sam pa se je rešil in pristal s padalom na morskem površini. Snel si

je padalo in se poslužil rešilnega gumijastega pasu, nato pa začel plavati proti kopnemu, ki je po njegovem mnenju moralo biti oddaljeno še kakšnih deset kilometrov. Bilo je ob petih popoldne. Narednik je opazil reševalno letalo, ki je letelo nad morjem ne daleč od njega. Čeprav si je prizadeval, dati z rokami znamenje, ga letalo vendar ni opazilo in je letelo naprej.

Pogumni letalec je nadaljeval s plavanjem, noč se je jela spuščati nad morje. Začelo ga je zebsti. V kratkem so se pojavila nad njim v zraku spet letala, ki pa so ga zaman iskala. Niti eno ni opazilo njegovih znakov.

In spet letalcu ni preostalo drugega, kakor da plava dalje, dalje. Plaval je že več ur in še vedno ni izgubil upanja, da se bo končno le rešil na suho. Že je čutil lakoto, mraz in onemoglost. Reševalna letala so spet izginila. Potihnilo je nad njim brnenje motorjev in upanje na rešitev je šlo spet po vodi.

Okrog pol enajstih dopoldne pa je nenadno opazil v bližini malo ribiško ladjo. Zakričal je na vse grlo, kolikor so mu še dopuščale moči. Ljudje na ladji so ga slišali. Ladja se je začela pomikati bližje in ga končno vzela na krov. Bil je rešen po osemnajstih urah plavanja.

Prepeljali so ga takoj v najbližjo bolnišnico in mu dali potrebno nego. Nekdo mu je tam dejal: "Človek, ki more preživeti toliko časa v vodi, mora res imeti levjo moč in pogum."

Bil je to rekord, ki je nanj italijanski letalec lahko ponosen, čeprav ga gotovo ni imel namenoma postavljati.

IZ DOMOVINE

Komaj se je rešil iz gorečih zgradbe. Iz vasi Brega pri Litiji se je napotil v Belo krajino na košnjo 47 letni kočar Rožanc Viktor. Delo je dobil pri posestniku Petru Vadrničevu v Prelesju. Rožanc je prenočeval na delodajalčevi žagi. Nedavno pa se je sredi noči k žagi pritohtopil neznan zločinec in žago zažgal. Suhu les okrog žage se je naglo vnel in v nekaj trenutkih je bila vsa žaga v plamenih. Ljudje, ki jih je močna svetloba prebudila, so prihiteli h goreči žagi, da bi ogenj pogasil in obvarovali ostala poslopja, se niso spomnili ubogega Rožanca. Šele tedaj, ko je ogenj zajel že zgornji del žage, so se začeli iz podstrešja obupni Rožancevi klicati. Rožanc se je zbudil zavoljo prasketanja ognja in velike svetlobe ter je v smrtni grozi začel iskati izhoda iz svojega obupnega položaja. Po velikih naporih se mu je naposled posrečilo prilezti do neke line, skozi katero je nato skočil iz goreče žage. Bil je že močno opečen. Prisotni so Rožancu priskočili na pomoč in nesrečnega najprej obliži z nekim strojnim oljem, nato pa mu nevarne opekline povili s platnom. Rožanc so nato prepeljali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji, kjer upajo, da mu bodo rešili življenje.

Vlom v cerkev. V nedavni noči so v Spitaliču pri Motniku tatovi s silo odprli zakristijska vrata, vlomili v tabernakulski prostor in v nabiralnik. Zjutraj so ljudje našli v vodi cepin, sekiro, rovnico, žabco in tudi gnojne vile. Monstranco in ciborij so pustili, denarja pa so našli komaj nekaj dinarjev.

Smrtna nesreča mladega podjetnika. Te dni je lokomotiva v Radovljici do smrti povzila g. Zorana Gogala, sina uglednega mizarskega obrtnika na Bledu. Zoran je štel šele blizu 30 let. Bil je splošno priljubljen.

Ce verjamate al' pa ne
SNUBAČ V PASTI

(Nadaljevanje)

Janez se je silno presrečeno, Brž je smuknil po prstih stopnic in se je stisnil v zadnejši kot. Dekle je ven z lučjo in se oziralo po ko okrog sebe. Nato je hišnim vratom in jih odprl. "Nikogar ni," je zaklical sno v sobo.

"Zakleni. Vedno se okrog kaki postopaci," je vedal gospodar.

Dekle je obrnilo ključ, zapah zaškrpalo, nato je stopilo v sobo in molitveno daljevali. Janezu pod stopni mi ni bilo prav posebno pri sru. Kaj naj sedaj? Ali naj takoj po rožnem stor? V sobo in pove svoj dje bi si mogli o njem mogoče stvari. Imeli bi ko celo za tatu in vlomil naj jo hitro odkuri? Tudi ključavnica, in če ga začu begu, potem bo šele v Premisljal je sem in tja našel izhoda. Slednje je nil, da počaka v svojem lišču, dokler ne odide spat, potem pa jo odkor mogoče brez šuma. Tudi kor mogoče brez šuma. Tudi je zavzdihnil in se pod cami udobno usedel, ključ je pač dal.

Rožni venec so končali Korenovim se ni še niti iti spat. Klepetali so, se in šalili še čez eno uro. se je zdela cela večnost. nje so odšle ženske v prostore. Čez nekaj časa trkali tudi gospodar in svoje pipe in odstopili nate. Še pol ure je Janez. Ko pa ni v hiši v glasu, se je pripravil de. Splazil se je k vratu iskal z rokami ključavnico, da, kar kri mu je zastal lah, ključavnica je bila po starem načinu; ključ v njej in brez ključa je mogoče odpreti.

Vžgalic ni imel pri sebi ni bil kadilec. Kako se v tej egiptovski temi in mrličnem razburjenju po stenah in vratih, tedaj ni bilo nikjer. Polasni je divja obupnost. Tedaj prišla še ena rešilna gre lahko ven skozi krov v sobi. Taval je v sobi in žal oknu. Vsi sveti Okno je bilo zagrabljeno lim železnim omrežjem, zni naglici je hitel v nastropni strani. Tedaj spotaknil ob neki predmet naslednjem trenutku neki gosti, mehki tvarje, ti je padel neki drug pred silnim ropotom na tla. Janez se nekaj časa ganiti v sumljivi postoj, mu je ohromil vse ude, je spoznal, da leži v to je v mizi z navadno koritasto posodo za mo sto. Korenove ženske so pripravile za prihodnjo ko kruha in so postavile odprto mizo, da bi den jalo pri topli peči, tedaj bil prislonjen in pa je bil zvrnil. V menter vel Janez hud poraz. Tedaj nad seboj ženske kaj naj stori? Ni si mu ga, Ni mu preostalo, ga, kot da mirno vtrpa, jem ležišču in pričaku kar ima priti. Zasliš ke in kmalu so se od in v sobo je stopila sta z lučjo v roki in Ne hči. Deklica je ob se ji je nudil, glasno stara žena je pa vzkli (Dalje prihodn)

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

"Hvala ti! Vreden si, da po-
daneš poglavar in gotovo boš
bil eden najslavnejših bojev-
nikov rodu Kiowa. Plemenit
bojnik ubije sovražnika, po-
gubi ga pa ne."
"Dobro so mu dele moje bese-
de, to sem mu videl na obrazu.
Za skoraj obžalovaje je rekel:
"Da, plemenit bojevnik ubije
sovražnika! Tudi Old Shatter-
hand bo moral umreti. In ne
more umreti. Mučili ga bo-
mo."
"Mučite me! Ubijte me! No-
če to ne bode čuli iz mo-
jih ust. Tegale lopova, tega pa
pušite blizu mene!"
Zvezali so mi roke in moral
sem leči, da bi mi zvezali še tu-
le roke.
Medtem se je Santer zbudil.
"Kaj si, stopil k meni, me su-
diš?"
"Udaril si me, pes! To mi
plača! Z življenjem! Zada-
ni te!"
"Klonil se je, da bi me zgra-
zo za vrat."
"Pida ga je ustavil.
"Stoj! Ne dotakni se ga!
Prepovedujem ti!"
"Tudi ne boš nič prepovedo-
val. Tale pes je moj smrtni
sovražnik in udaril me je. Za-
daj zve, kako —."
"Ni sklonil."
"Skriš sem koleno k telesu in
snil z nogami, da je daleč
od mene, se prekopicnil in padel
na tleh."
"Zadil je ko divja zver, brž
je mislil pobrati, pa se ni
gibal. Vse ga je bolelo, držal
je za trebuh, le počasi je
prijel. Maščevanju pa se
je temu ni hotel odreči. Iz-
je samokres, pomeril in kri-
čal."
"Tvoja zadnja ura je prišla,
Pojdi k vragu, kamor
hočeš!"
"Najbližnji Indijanez ga je
zadil za roko, sprožil je, pa
je zletel v zrak."
"Kaj mi braniš? Tale pes je
moj, storiti smem z njim, kar
mi hoče. Udaril me je, z nogo
je sunil!"
"Pida je stopil k njemu in mu
je položil roko na ramo.
"Ne, ni tvoj! Ne smeš sto-
vati z njim, kar bi hotel! Old
Shatterhand je moj in nihče se
ne sme dotakniti! Njegovo
je moja last, nihče
ga ne sme vzeti!"
"Pa maščevati se moram —."
"Tvoje maščevanje mene nič
briga! Storil si nekaj uslug
mojemu očetu, poglavarju Kiowa,
tudi ti je dovoljeno, da smeš
k nam. To pa je tudi
preveč ne domišljaj! Povem
ti napadeš Old Shatterhan-
da, ki umre od te moje roke!"
"Pogle odločne besede so ga
vse. Malodušno je vprašal:
"Kaj pa mislite storiti z
m?"
"O tem se bomo posvetovali."
"Kaj se je treba o tem še po-
svetovati! Čisto jasno je, kaj se
hoče!"
"Kaj?"
"Umreti mora!"
"Pa se bo tudi zgodilo!"
"Kaj? Kdaj? Prišli ste sem, da
mi grozite? Winnetouovo smrt
je vašega največjega so-
vražnika. Kako jo morete bolje
pogledati kot s tem, da ob gro-
zite mučite do smrti Old Shat-
terhand, ki je Winnetouov naj-
bližnji prijatelj!"
"Tega ne smemo storiti!"
"Zakaj ne?"
"Zapravi ga moramo v našo
"Oho! V vas —? Čemu?"
"Da ga postavimo pred Tan-
gua, ki je moj oče. Old Shat-
terhand mu je nekoč zdržal ko-
rejšelom, Old Shatterhand
njegov. In Tangua bo

1940	Sept.	1940
So	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

SEPTEMBER

28.—White Eagles Club ples v Twilight dvorani.
28.—Dr. Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v SND.
29.—Svetovidski oder priredi predstavo "Dva para se ženita" v novi šoli.

OKTOBER

5.—National Order of CCC ples v Twilight dvorani.
5.—Taherites Club priredi Harvest Dance v Slovenskem domu na Holmes Ave.
5.—SND v Maple Heights praznuje 3. obletnico ustanovitve z vinsko trgovijo in plesom.
5.—Clairwoods št. 40 SDZ plesna veselica v SND.
5.—Little Flower Cadets, št. 47 SZZ priredi ples v SND na 80. cesti.
6.—Svetovidski oder ponovi predstavo "Dva para se ženita," v novi šoli.
6.—Mladinski zbor Slavčki imajo prireditev v SND na St. Clair Ave.
12.—Gray R. Eagles, ples v Twilight dvorani.
12.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.
12.—Društvo Martha Washington št. 38, SDZ, prireja ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Igra Johnny Pecon in njegova godba.
12.—Jugoslovanski narodni dom v West Parku priredi zabavo in ples ob sedmih zvečer.
13.—Plesna veselica Gospodinjskega kluba SDD na Prince Ave.

NOVEMBER

2.—Podružnica št. 1 SMZ priredi plesno veselico v dvorani "Domovina" na 14. cesti, Barberton, O.
2.—Veselica društva Kras, št. 8 SDZ v Slovenskem domu na Holmes Ave.
2.—Cavalier Club, ples v

Twilight dvorani.

3.—Glasbena matica priredi v avditoriju SND na St. Clair Ave. "Oratorij."
3.—Pevsko društvo Zvon priredi jesenski koncert v SND na 80. cesti.

3.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi pestro izbran program v obeh dvoranah Slovenskega doma na Holmes Ave.
9.—Dr. Svob. Slovenke št. 2 SDZ priredi ples v SND.

9.—Pevski zbor Adria priredi koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
10.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ proslava 30. letnice v avditoriju SND.

10.—Društvo Danica št. 34 SDZ bo slavilo 15 letnico obstanka na Prince Ave.
17.—Konzert mladinskega zbora Črčki v SND na 80. cesti.

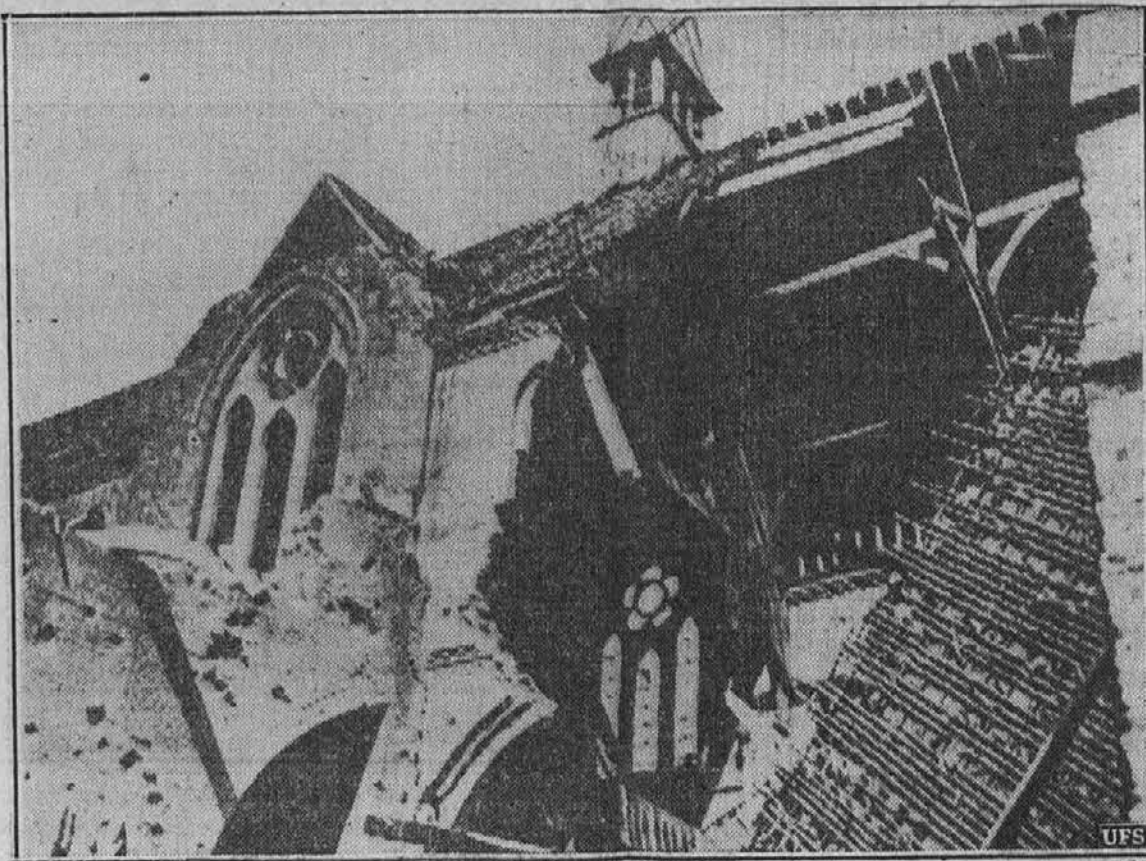
17.—Slov. pevsko društvo Lira priredi koncert v SND.
Zahvalni dan. — Junior liga SDZ priredi Zvezin dan v SDD na Waterloo Rd.
23.—Roust About Club, ples v Twilight dvorani.

24.—Mlad. pev. zbor Kraljički priredi koncert ob 4. popoldne v SND, Maple Heights.
24.—Slovenska dobrodelna zveza proslava 30-letnice v SND na St. Clair Ave.

24.—Dramsko dr. Ivan Cankar predstava in ples v SND.
24.—Podružnica št. 25 SZZ priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

25.—Dr. Glas Clev. Delavcev št. 9 SDZ plesna veselica v S. N. Domu.
28.—Konzert pevskega zbora Cvet v SDD na Prince Ave.

30.—Vantage Racquet Club priredi ples v Twilight dvorani.
30.—Društvo Ložka Dolina (Lož Valley) priredi veliko plesno zabavo v SND na St. Clair Ave. Godba Johnny Pecon.

To je bila še pred nedavnim krasna cerkev v Londonu. Slika nam kaže kaj so nemške bombe napravile iz hiše božje. Cerkev je bila zadeta od bombe in se vidi kako točno je ista opravila svoje razdiralno in uničevalno delo. Nemci uporabljajo bombe, ki ob enem, da vse razrušijo tudi netito požare.

Otroci-begunci, ki so pribežali iz otoka Malte v Anglijo, da so se na ta način rešili pred italijanskimi bombami. Slika je bila prvotno nekje v Angliji in nam kaže prizor, ko razdeljujejo tem otrokom mleko, ki je bilo kupljeno z denarjem, katerega, so ga nabrali ameriški otroci v nedeljskih šolah.

30.—Društvo Ambassadors, št. 62 SDZ prireja ples v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

DECEMBER

7.—Gay Knights Club, ples v Twilight dvorani.
7.—Društvo Blejsko jezero št. 27 SDZ priredi ples v SDD na Waterloo Rd.

14.—Sharpey's Club, ples v Twilight dvorani.
22.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

28.—Društvo Srca Jezusovega SDZ, ples v Twilight dvorani.

— 1941 —

JANUARIJ

4.—23rd Ward Civic Club, ples v Twilight dvorani.
11.—Društvo Zumberak HBZ ples v Twilight dvorani.

18.—Jolly Jester's Club, ples v Twilight dvorani.
25.—Amigos Club, ples v Twilight dvorani.

25.—Pevski zbor Adria ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

FEBRUAR

22.—Skupna društva fare sv. Vida priredi plesno veselico v SND.

APRIL

26.—Jolly Fishermen's Club, ples v Twilight dvorani.

ZAHVALA

V dolžnost si štejeva, da se tem potom iskreno zahvaliva vsem številnim gostom in prijateljem, ki so nas posetili ob otvoritvi naših gostilniških prostorov, zadnjo soboto in nedeljo. Dalje hvala sledečim, ki so nam poslali krasne šopke cvetlic s čestitkami: Mr. in Mrs. Anton Urankar, Mr. in Mrs. Rudolph Grosel, Mr. in Mrs. Victor Peterca, Mr. in Mrs. John Drenik, Mr. in Mrs. John Mole, Slovenska Zadruga Zveza, Mrs. Goebel in Mr. in Mrs. Frank Jeleric.

Upava, da ste bili vsi dobro postreženi, vsaj poskusili smo vse, da je bila dana vsem enaka postrežba, kar je bilo težko radi tako velikega števila gostov. Hvala vsem in se toplo priporočava za v bodoče.

Mr. in Mrs. John Polc,
660 E. 152nd St.

IZ PRIMORJA

—Trnovo pri Ilirski Bistrici, julija 1940. Prostor za živinsko sejmišče med glavno cesto in cesti, ki pelje na postajo, že delj časa preurejajo. Trnovski podjetniki, zlasti gostilničarji in trgovci se dobro zavedajo donosa, ki jim ga dajejo razni sejmi, med katerimi so danes najbolj obiskovani živinski. Zato so priredili akcijo za zbiranje prostovoljnih prispevkov, ki naj bi se porabili za preureditev živinskega sejmišča. Prostor, ki je zato določen, je nekoliko močvirnat in zlasti v deževnih dnevih neprimeren za svoj namen. Z darovanjem denarjem bodo sejmišče sedaj preuredili, predvsem pa poskrbeli za kanalizacijo in dober odtok vode. Zbirka je baje toliko znesla, da bo krila predvidene stroške za material in strokovne delavce. Za dovoz materiala in odvoz zemlje so ponudili brezplačno svojo pomoč trnovski posetniki. Na ta način ne bo s to regulacijo obč. blagajna popolnoma nič prizadeta.

—Trnovo pri Il. Bistrici, junija 1940. Svoječas smo že poročali v našem listu, da namerala neki podjetnik graditi pod trnovsko postajo tovarno za izdelovanje papirja. Res so pričeli v letošnji pomladi s kopanjem temeljev za stavbo, a so kmali nato z delom prenehali in še danes vse priprave počivajo.

—Gorica, V Solkanu je konec maja praznovan 70-letnico svojega življenja msgr. Ivan Koršič. Jubilant se je rodil v

v Solkanu, a študiral je v Gorici. Leta 1898, je bil postavljen za vojaškega kurata pri mornarskem poveljstvu v Pulji, kjer je ostal do prevrata. Po vojni je bil dekan v Kobaridu, potem pa se je preselil v Solkan.

—Trst, avgusta 1940. Pri naganju pohištva na avto se je težje ponesrečil šofer Just Godina iz Komna, star 39 let. Zaradi prevelike teže naloženega predmeta se je Godini spodrsnilo tako da je padel z avtomobilu in se težko ranil. Ima pretresene možgane in številne rane na udih. Njegovo stanje je precej nevarno.

—Prekršilci odredb za zatemanje pred sodiščem. Kakor smo že večkrat omenili, italijanske oblasti zelo strogo izvajajo ukrepe glede na zatemanje naselišč. Posebno pa so te odredbe stroge v mestih. Tako so listi še večkrat prinesli seznime oseb, ki so bile kaznovane zaradi teh prestopkov. Sedaj je tržaški "Piccolo" prinesel seznam 49 oseb, ki so vse bile kaznovane vsaka na 300 lir denarne kazni.

—Proizvodnja sladkorja v Italiji. V kampanji 1940-41 so italijanske tovarne sladkorja obvezane proizvajati iz sladkorne pese 4.450.000 stotov sladkorja. Iz ostalega bodo napravili alkohol.

MALI OGLASI

Prodaja se

pisalni stroj, izdelka Royal. Je v prvovrstnem stanju ter se prodaja poceni. Za naslov izveste v uradu tega lista. (se 28, 28)

Stanovanje se odda

obstoječe iz 4 sob in kopališča; ima podstrešje in klet. Odda se družini brez otrok. Vprašajte na 1018 E. 66th Place (226)

Delo dobila

dve dekleti, ki imata veselje do dela in ki sta zmogni slovenskega in angleškega jezika. Delo je v novih prostorih čistilnice obklev v slovenski naselbini kot klerkinji. Vprašati je v Society Dry Cleaners, 3419 Carnegie Ave. (226)

Naprodaj

je restavracija, ki prodaja tudi pivo in vino. Vse lepo urejeno. Nahaja se med petimi tovarnami. Proda se skupaj s posestvom za \$4.000; takoj \$1.500, drugo na lahke obroke. Za naslov izveste pri John Kovačiču, 6230 Carl Ave. (224)

V najem

se oddajo štiri čiste sobe, mali poštteni družini; rent poceni. Vprašajte na 973 Addison Rd., zgorej. (se 21, 23, 25)

Naprodaj

Hiša za 2 družini na Hale Ave., vsako stanovanje 5 sob in kopališče. Hiša je v izvrstnem stanju; ima krasen vrt in garažo za 2 avtomobila. Samo \$1.000 takoj.

Na Pythias Ave. se prodaja hiša za 1 družino, 6 velikih sob, velik lot in garaža. Lastnik bil jo rad hitro prodal. Okrog \$1.000 takoj.

Mave & Co.

17110 Lake Shore Blvd.
IVanhoe 4900. (225)

Stanovanje se odda

obstoječe iz 6 sob in kopališča; furnez; vse na novo dekorirano; odda se mirni družini. Vprašajte na 6315 Orton Ct. (224)

Izredna prilika!

V fari sv. Kristine je naprodaj lepa hiša za eno družino, 6 sob, garaža za dva avtomobila. Cena je samo \$4.750. Odprta v nedeljo za ogled. Naslov: 22100 Fuller Ave. Mimo hiše vozi avtobus. Lahko pokličite KEmore 0818. (x)

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 9571
Priateljemo na dom.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

Ti počakaj zdaj tukaj in pazi na pivo, Kristina," je rekla Ragnfrid. "Jaz grem, da poskrbim za obed očetu in koscem."

Kristina je šla po preslico in sedla k zadnjim vratom. Palico s kodeljo je stisnila pod pazduho, roke pa so ji s preslico omahnile v naročje.

Za plotom se je lesketalo ječmenovo klasje v soncu kakor srebro in svila. Med pošumevanjem reke je zdaj pa zdaj zaslišala zvenčanje kos zunaj na travnikih — včasih je zapelo jeklo ob kamen. Oče in hlapci so marljivo delali, da bi spravili seno pod streho. Saj je bilo še toliko posla do njene svatbe.

Vonj mlačnih tropin in grenki smrad prašičev — zopet ji je postajalo slabo. In poldanska vročina jo je delala vrtoglavo in onemoglo. Bleda in trda v hrbet je sedela in čakala, da bi minilo — ni marala zopet zboleti.

Še nikdar se ni bila tako počutila. Nič ni pomagalo, če se je hotela tolažiti s tem, da še ni gotovo, da se morda vendarle moti. Tisto, kar je bilo med loncem in njo. — Osemnajst jelenov. Blizu dvesto svatov. — Koliko bi bilo smeja, če bi prišlo na dan, da so delali tako reč samo radi noseče ženske, ki bi jo bili radi še pravočasno omožili.

O ne. Vrgla je preslico proč in planila pokonci. Naslonila je čelo na steno pivarnice in bruhala v koprive, ki so tam bujno rasle. Na koprivah je mrgolelo rjavih gosonic — ko je to videla, ji je postalo še slabše.

Kristina si je z rokami otrla potna senca. O ne, bilo je čisto gotovo. —

Drugo nedeljo po sv. Mihelu naj bi bila poroka, potem pa naj bi se pet dni praznovala svatba. Dotlej je bilo še več kot dva meseca. Takrat se ji bo poznalo — mati in druge ženske po dolini bodo opazile. V teh stvareh so bile zmeraj tako bistre, zmeraj so vedele,

katera žena pričakuje otroka, po več mesecev prej, preden je mogla Kristina razumeti, kako so to spoznale. — Revica, kako je blede. — Nestrpno si je Kristina drgnila lica z dlanimi, zakaj čutila je, da so brezkrvna in blede.

Saj je spočetka tolikokrat mislila, da bo gotovo prišlo do tega. Pa se ni tako strašno bala. Toda takrat bi stvar ne bila ista, ker se nista mogla in smela vzeti na postaven način. Seveda so to šteli za sramoto in povrh še za greh; če je pa šlo za mlade ljudi, ki se niso hoteli dati s silo ločiti, so sodili prizanesljivo in govorili dobrohotno o njih. Nje bi ne bilo sram. Če se je pa kaj takega pripetilo zaročenemu paru — so se le smejali in robato šalili. Sama je uvidevala, da je stvar smešna; varili so pivo in mešali vino, klali bodo in pekli in cvrli za svatovščino, o kateri bo mnogo govorjenja — nji pa, nevesti, postaja slabo, kadar le čuti duh po jedi, z mrljim potom na čelu se plazi za gospodarskimi poslopji in je vsa bedna. —

Erlend! Od srda je stisnila zobe. Lahko bi ji bil prizanesel. Zakaj onase je branila. Pomisliti bi bil moral, da mu je bila prej, ko je bilo vse tako negotovo zanj in se je mogla zanašati samo na njegovo ljubezen, vsekdar pokorna. Odnehati bi bil moral, ko se mu je skušala upirati, ker se ji ni zdelo lepo, da bi si nekaj ukradla, potem ko je oče v prisotnosti njenih sorodnikov združil njuni roki. Vendar si jo je vzel, napol s silo, napol s smehom in ljubkovanjem, tako da mu ni mogla pokazati, kako resno se je mislila upreti.

Šla je v pivarnico in pogledala za pivom, se nato vrnila in nagnila čez plot. Rž je lahno valovila v sapici in se blestela v soncu. Ni se mogla spominjati, da je kdaj videla polja tako gosta in bohotna kakor to leto. Zunaj se je lesketala reka in slišala je očetov glas — besed ni mogla razločiti, čula je pa, da se tam zunaj na otoku sredi reke ljudje smejejo.

Mar naj gre k očetu in mu pove? Naj mu pove, da je boljše, če opustijo vse te priprave in jo tiho združijo z Erlendom, brez svečane poroke v cerkvi in brez velike gostije — ko gre zdaj vendar samo še za to, da dobi možjevo ime, preden bo vsem postalo očito, da nosi pod srcem Erlendovega otroka.

Tudi Erlendu se bodo rogali, prav tako kakor nji — ali mu bodo še huje zamerili saj ni bil več otrok. Toda on je bil, ki je želel to svatbo, videti jo je hotel kot nevesto v svili in zamet in z visoko zlato krono na glavi — on je želel vse to in jo poleg tega še hotel imeti vse tiste sladke, skrivne ure. Ona mu je bila doslej v vsem pokorna. Zato mu hoče biti tudi v vsem drugem še nadalje pokorna.

Naposled bo nemara vendarle uvidel — da nikdo ne more imeti obojega hkrati. On, ki je govoril o veliki božični gostiji, ki jo bo priredil na Husabyju, prvo leto, ko bo prebivala na dvoru kot njegova gospodinja — ob tej priliki je hotel pokazati vsem svojim sorodnikom in prijateljem in ljudem iz vseh srenj daleč naokrog, kakšno lepo krono je dobil. Kristina se je porogljivo nasmehnila. Iz te gostije prihodnji božič menda ne bo nič.

Okoli sv. Gregorja se bo zgodilo. Vihar misli jo je zajel, kadarkoli si je dejala, da bo na Gregorjevo dobila otroka. Tudi se je nekoliko bala tega — spominjala se je materinih krikov, ki so dva dni in dve noči odmevali po dvoru, takrat, ko je prišla Ulvhild na svet. Onkraj na Ulvsvaldenu sta dve mladi ženi zapored umrli na porodu — in obe prvi ženi Sigurda z Loptsgaarda tudi. In njena lastna babica, na katere ime je bila krščena —

A ni se samo bala. Vsa zadnja leta, ko je vedno znova opazala, da ni zanosila, ji je tako pogosto prihajalo na misel — da bosta morda Erlend in ona kaznovana s tem — da bo tudi pozneje ostala nerodovitna. Zastonj bosta čakala in morala čakati na tisto, česar sta se poprej bala, neizmerno bosta morala upati, kot sta se nekoč neizmerno bala. Dokler ne bosta naposled spoznala, da ju bodo nekoč brez nasledstva nesli z Erlendovega dednega dvora in da bo to konec njegovega rodu — saj je bil njegov brat duhovnik, in otroka, ki ju imel, ne bosta mogla dedovati po njem. Munan Stumpe in njegovi otroci bodo prišli na dvor in bosta zasedli njuna mesta, Erlend pa bo izbrisan iz rodu.

Pritisnila si je roko ob život. Bilo je — med plotom in med njo, med loncem in njo. Bilo je med njo in vsem svetom — Erlendov pravi sin. Naredila je že preizkušnjo, o kateri je nekoč slišala praviti gospo Aashildo, preizkušnjo s krvjo iz leve in desne roke. Sina je nosila. Kaj ji bo neki prinesel? — Domislila se je svojih mrtvih bratcev, žalostnih obrazov roditeljev, kadarkoli jih je kdo omenil, spomnila se je, ko likokrat je videla starše obupane zavoljo Ulvhilde — in noči, ko je Ulvhild umrla. In mislila je na vso bridkost, ki jima jo je sama prizadela, na jadni očetov obraz — pa še ni konca skrbi, ki jih bo nakopala očetu in materi. —

Pa vendar, pa vendar. Kristina je povesila glavo na roko, ki je ležala na ograji; drugo roko je še držala ob životu. Pa čeprav ji prinese novih bridkosti in četudi bi morala umreti — rajši umrje, da rodi Erlendu sina, kakor da po njuni smrti ostanejo dvori prazni in da na njenih poljih žita tujcem valovijo. —

Nekdo je stopil v vežo. Pivo! Je pomislila Kristina — kdaj bi že morala iti pogledat. Vzravala se je — tedajci se je iz okvira vrat vzel Erlend in stopil razigrane volje ven na sonce.

"Tukaj si!" je rekel. "In se niti ne ganeš, da bi mi šla naproti?" jo je vprašal; stopil je k nji in jo objel.

"Moj ljubi, ali si k nam prišel?" je začudena vprašala. Moral je pravkar skočiti s konja — na ramah mu je še vi-

sel plašč in meč ob strani — Prišel je torej, da bi spravil balo po Raumsdalu do fjorda. Sedel je na kuhinjskem pragu, pil pivo in govoril, Ragnfrid in Kristina sta pa medtem skubili divje race, ki jih je bil Lavrans prejšnjega dne prinesel domov. Mati in hči sta bili sami doma; dedke so šle grabiti na senožeti. Bil je videti tako vesel — tako zadovoljen sam s seboj, da je prišel po tako pametnem opravku. Mati je odšla iz kuhinje, Kristina pa je pazila na perutnino na raznju. Skozi odprta vrata in drug drugemu podajali vrč s pivom. Erlend je sedel na pragu, kramljal in se smejal — sonce je sijalo prav na njegovo golo glavo z ogljeno črnimi lasmi; odkrila je nekaj sivih niti v njih. Seveda, ni mu manjkalo mnogo do trideset in dveh let — vedel pa se je kakor razposajen fante. Vedela je, da ji srce ne bo dalo, praviti mu kaj o svojih bridkostih — še prežgodaj bo sam vse opazil. (Dalje prihodnjič)

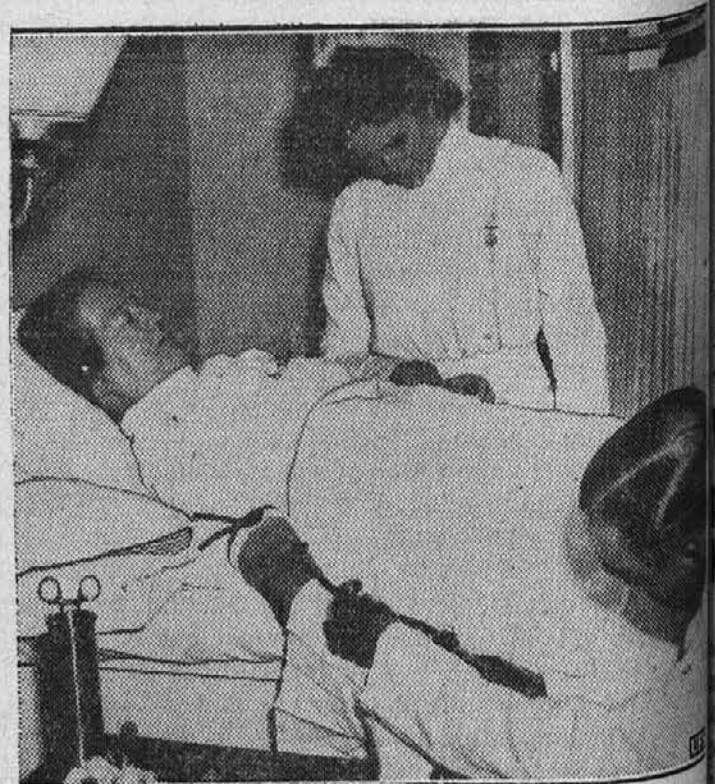
Filmska zvezda Petite Maureen O'Sullivan, ki je imela glavno vlogo v filmu "Tarzan" je prišla na obisk k svoji soprogi John Farrow, ki je poročnik v kanadski mornarici. Z njima na sliki je tudi njiju 18 mesečni sinček Michael Damien.

V Garland City, Texas so ujeli pobeglega kaznjencega W. E. Berner, ki je bil obenem tudi voditelj 36 pobeglih kaznjencev, ki so pobegnili na "Labor Day" iz zaporov v Arkansas.

Katherine Lynch, levo, je prva članica organizacije "the Woman Fliers of America," ki si je pridobila licenco pilotke. Poleg nje na sliki pa je Mrs. Blanche Scott, prva ženska na svetu, ki se je naučila pilotirati.

Mrs. Genevive B. Earle iz New Yorka je dala svoje krvi ameriškemu Rdečemu križu v Angliji, kateremu do rabili za vojne žrtve v Angliji, ki jim bo potreben nos krvi.

NEW YORK DRY CLEANING
6120 Glass Avenue HEnderson

NAZNANILO IN ZAHVALA
V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebranko vesti o veliki izgubi preljubljene in priznane matere

Johane Klemenčič
rojena BRADAC

ki so po dolgi dveletni bolezni, previdni s svetimi zakramenti v Gospodu rasli dne 6. septembra, 1940.

Po opravljeni sveti maši smo jih položili k večnemu počitku dne 9. septembra, 1940 na Calvary pokopališče.

V dolžnost si jemljemo, da se tem potom iskreno zahvalimo Rev. Max Sodli za podeljene svete zakramente in za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Prišrna hvala vsem, ki so jih obiskovali v bolezni in v smrti, nam bili v tlažbi in pomoč na en način ali drugi v teh najtežjih dnevih ter vsem, ki so jih prišli pokropiti, vsem, ki so bili v molitvi ob krsti ter se udeležili svete maše in pogreba.

Priščno se zahvaljujemo Mr. Josip Globokarju in Mr. Ivan Cedilniku, ki so položili krasne vence ob krsti v blag spomin.

Iskrena zahvala tudi vsem sledečim, ki so darovali za sveto mašo: Mr. in Mrs. Joseph Rausel, Mr. in Mrs. Frank Ivančič, Mr. in Mrs. Kotnik, E. 77th St.; Mrs. Zabukovec, Mrs. Perko, E. 77th St.; Mrs. Frances Bucar, Mr. in Mrs. Dolchick, Posch družina; Mrs. Frances Orazem, Mrs. Hoegler, Mrs. Zabukovec, družina; Srca Marije (staro).

Naša iskrena zahvala naj velja tudi vsem, ki so dali svoje plačne automobile pri pogrebu.

Priščno se želimo zahvaliti članicam društva Srca Marije (staro), ki so se udeležile skupne molitve ob krsti pokojne in se udeležile pri pogrebu.

Iskrena zahvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Srca Marije (staro) za vsa prijazna naklonjenost in za lepo urejeni pogreb.

Za vas, preljubljena in nikdar pozabljena mati, pa vsem ljubega Boga, da vam podeli večni mir v zasluženem počitku. Chranili vas bomo vedno v sladkem spominu in večna luč naj vas svetli!

Zaljubljeni ostali:
FRANK, JOHN in CHARLES, sinovi; MARY, hči.
Cleveland, O., 23. septembra, 1940.

HRANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%
ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.
6235 ST. CLAIR AVENUE

POZOR - - - POZOR

KADAR želite poslati denar v Jugoslavijo in Italijo vsaka pošiljatev je garantirana;
KADAR rabite krstni ali rojstni list iz starega kraja;
KADAR-koli rabite informacije glede vašega denarja ali imetja v starem kraju;
KADAR potrebujete notarske listine ali notarski podpis;
KADAR želite napraviti prošnjo za prvi ali drugi državljanski papir, se vedno obrnite na:

AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave. v Slov. Nar. Domu

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Anton Planinšek

ki je za vedno preminil 23. sept., 1937.

Leta tri počivaš v grobu, duša se pa veseli, tam v višavah gor nebeskih kjer se snidemo še mi.

Zaljubljeni:

SOPROGA in OTROCI.

Cleveland, O., 23. septembra, 1940